

Szélrózsa

Néha elképzelem, ahogy a frissen mosott
Hajamba túrsz még a víz alatt
Néha felfedezni vélem magam előtt
Egy-két régi lábnymod
Ki tudja, hol vagy most, talán Indiában
Én maradtam, mert te
A mindenható vagy valami már,
Hatalmas ide képzelt, e pontban vagyok
Emlékeknek mélabús koordinátája
Néha félpercekre rád gondolok
És arra, hogy milyen jó téged szeretni
Néha meg arra, talán magam is jó vagyok
Csak valami szomorú okból még
Nem tudom, hogyan kell szabadnak lenni
Ezért egy helyben toporzékolva
Esnek rám a kék alkonyom
Pedig játék lenne az ilyen
Félperceket szétengedni a szélrózsa
Minden irányába
És elszállni oly könnyedén
Mint ahogy fagyott cinegék
Hullanak a november avarjába
Csöndesen.

Függő

Egyszer régen megdicsérted
Még az ékszer is rajtam
A mives kis ezüsfüggőket,
És láttam, hogy igazából csak
A fehér bőröm kémeled
És reménykedsz, hogy újra
Beleharaphatsz.
A függők csak úgy táncoltak
A fülemben, mikor megremegtem,
Sírtam, nevettem, te azt mondtad:
Édes.
Te is függtél már akkor, már nem tőlem,
Én meg láttam rajtad mindig,
Hogy hazudsz. A szemembe
Akkor is, mikor ezt mondtad:
Téged szeretlek
Úgyis tudtad, nem merek szólni
Félek
Inkább végignézem, ahogy kiszenvedsz
Mint egy beteg állat
Nyüsztve, szűkölve
A padlón, én meg az ágyon sírok
És remélem, hogy ez igazából nem is te vagy,
Sosem hittem volna,
Hogy egy férfi ilyen.

Elhiszed, ugye?

este vagyok a legszebb
nedves hajam csillog
bőröm lángol és hamvas
a szemem nyílt
virág
ajkaim csöndesek
elhiszed, ugye, hogy itt ülök
a tükör előtt, és magamat bámulom
ilyenről nem hazudnék neked
az ágyat megvetem most
belélegzem a tollpárna régi, friss illatát
hallgatom álmos puffanását a matracon
felveszek egy csipke hálóinget
elhiszed, ugye, hogy a vallásos áhítat
neked szól, ilyenről igazán undok dolog
lenne hazudni neked
reszketek a fáradtságtól
enni nem tudok
aludni csak szaggatottan
neked ilyeneket írogatok
ezt is elhitted, ugye?
pedig ismersz